

Posudek oponenta na bakalářskou práci Georgije Ivančenka *Diktatura a republikánská tradice*

Formální stránka práce: Předložená práce má 39 stran. Text práce je členěn na 3 kapitoly, které jsou dále členěny na podkapitoly. Struktura práce je přehledná a srozumitelná. Autor správně cituje a uvádí bibliografické odkazy. Z formálního hlediska však nacházím v práci několik nedostatků. Jazyk práce není dokonalý. To lze u autora, pro nějž český jazyk není mateřským jazykem jistě pochopit, ale i tak se v práci opakuje několik problémů, které by podrobnější redakce měla odstranit. Předně, autor používá nezvykle velké množství přechodníků, které ovšem často nejsou konstruovány správně. Dále autor často lavíruje ve psaní s/z u slov cizího původu, které by mělo být sjednoceno. A, v neposlední řadě, některé překlady z angličtiny jsou nepřesné nebo zavádějící (nemluvě o tom, že autor nepracuje s originály).

Obsahová stránka práce: Tématem práce je koncept republikánské diktatury jako zvláštního institutu, který v rámci republikánského zřízení umožňuje dočasně suspendovat právní a ústavní řád paradoxně za účelem jeho zachování. K uchopení konceptu autor využívá schmittovské distinkce mezi suverénní a komisařskou diktaturou a ukazuje, že republikánská diktatura je blízká konceptu diktatury komisařské. V dalších částech práce autor na příkladu Sully a Caesara analyzuje nebezpečí, kterým republikánská diktatura musela čelit, a poté se zaměřuje na otázku nemožnosti komisařské diktatury v podmínkách moderní (racionalistické) masové politické kultury. Jako východisko pro tyto úvahy autorovi slouží Frankova diktatura, kterou interpretuje jako specifickou formu konzervativně-reakčního autoritářství.

Celá autorova argumentace působí promyšleně, přesvědčivě a její jednotlivé dílčí kroky na sebe logicky navazují. Nejsem odborník na Schmitta, frankistické Španělsko a ani na politiku konce Římské republiky, přesto si dovoluji vyslovit jistou pochybnost o autorově tezi spojující pád republikánského režimu se zneužitím republikánské diktatury. Autor podle mého názoru správně poukazuje na nebezpečí cesarismu v římském republikanismu, ale to má – jak se domnívám – kořeny spíše v celkově „plebiscitářském“ nastavení římské politiky a ne pouze v jedné instituci.

Dalším problematickým aspektem práce je dle mého názoru nedostatečná práce s literaturou. Autor v rámci práce poskytuje poměrně dlouhé exkursy do myšlení řady významných postav dějin politické teorie (např. Machiavelli, Mably), ale činí tak často zprostředkovaně pouze prostřednictvím sekundární literatury bez odkazů na literaturu primární.

I přes uvedené výhrady práce splňuje všechny požadavky na kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji tak k obhajobě. Pro uvedené výhrady ji však navrhuji ohodnotit jako velmi dobrou.